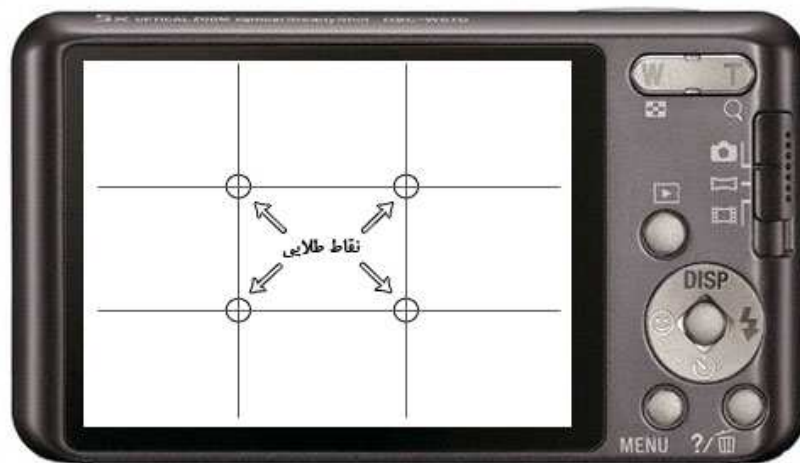

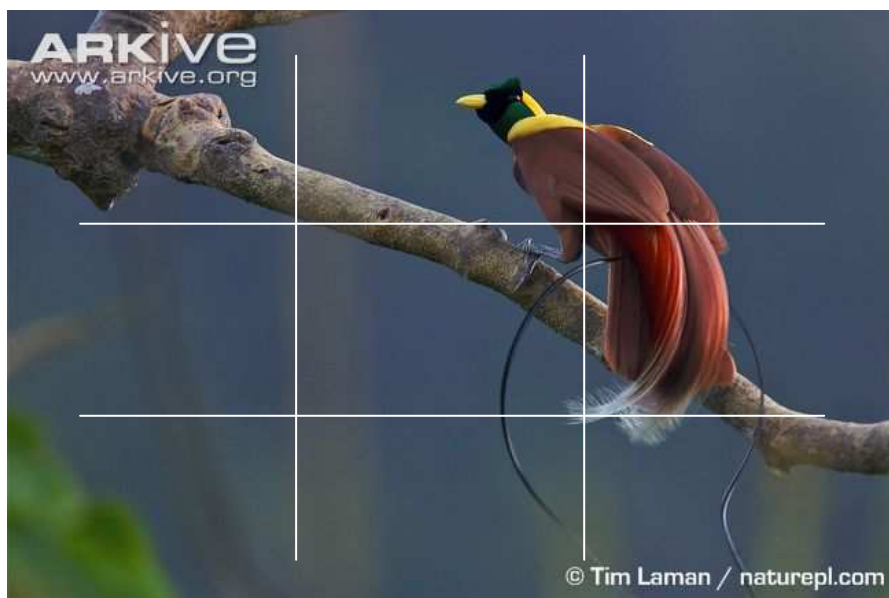
اصول کادر بندی در عکاسی

نقاط طلایی:

نقاط طلایی در عکاسی نقاطی هستند که توجه چشم بیننده به این نقاط بیشتر است. پس بهتر است سوژه بیشتر در این نقاط قرار بگیرد. حتی الامکان سوژه را در وسط عکس قرار ندهید.

بهترین نقطه طلایی در عکس نقطه تلاقی خط یک سوم عمودی و افقی سمت راست تصویر است. مثال ۱: این پرنده تقریباً در نقطه طلایی عکس قرار گرفته و جذابیت آنرا نسبت به شاخه درخت دو چندان می کند.

مثال ۲:

در این تصویر کلمه اورژانس ۱۱۵ در نقطه طلایی قرار گرفته است و این در نظر بیننده یعنی تاکید عکاس بر این قسمت بوده است.

: Head room

فاصله سر سوژه تا خط افقی بالای کادر عکس حالا این سوژه ممکن است یک انسان یا یک شی باشد.

همیشه در عکسی که از یک سوژه گرفته میشود بایستی به مساله فاصله سر سوژه تا لبه بالایی عکس توجه کرده و

این فاصله را در حد متعارف نگهداشت. هرگز در عکاسی حاشیه بالای کادر دوربین را به سر سوژه نچسبانید. ضمناً دقت

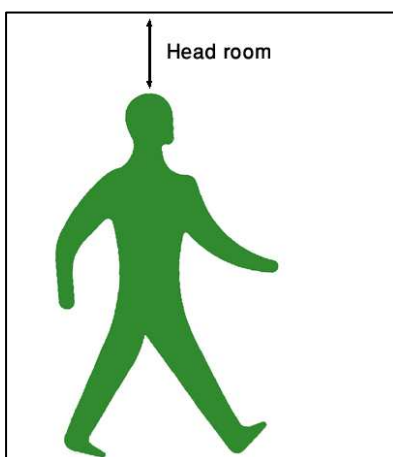
کنید فاصله سر شخص تا لبه بالایی عکس خیلی زیاد نشود البته در عکسی که سر سوژه فاصله زیادی با کادر بالایی

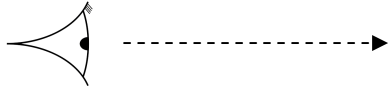
عکس دارد، می توان بعداً با نرم افزارهایی مثل فتوشاپ این فاصله را تنظیم کرد ولی بهتر است در زمان عکاسی به

فاصله سر سوژه تا کادر بالایی عکس توجه کرد. در زمان استفاده از عکس در رایانه یا تلویزیون ممکن است تصویر به

مقدار ۱۰ درصد ریزش داشته باشد و یا از Scop (نوار سیاه بالا و پایین تصویر) استفاده شود. لذا باید Head room

رعایت شود تا به اصل سوژه آسیبی نرسد.

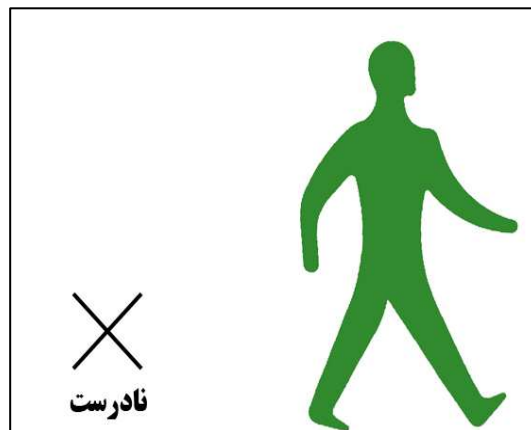
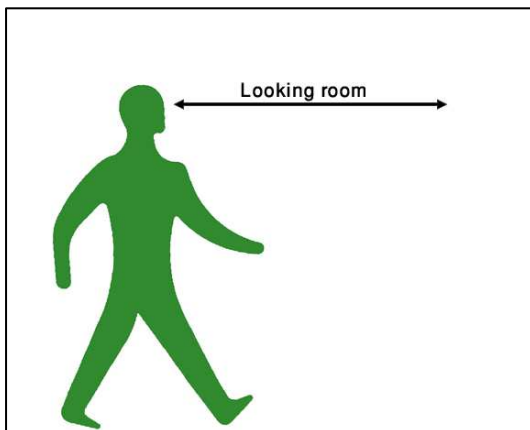

Looking room

سمت نگاه سوژه

برای اینکه تصویر تهیه شده از افراد در بهترین حالت قرار داشته باشد به سمت نگاه آنها دقت کنید و سعی کنید این سمت نگاه را در عکس ادامه بدهید یعنی در واقع در عکس گرفته شده بتوانیم ببینیم که سوژه به چه چیزی نگاه می کند..بطوریکه شروع عکس از پشت سر شخص و ادامه آن در امتداد سمت نگاه او باشد. دقت کنید چنانچه عکاس در روبروی سوژه باشد و سوژه به سمت او نگاه کند امکان رعایت سمت نگاه را نداریم.

قانون یک سوم :

در تصاویر مناظر سوژه اصلی باید دو سوم تصویر را پر کند و بقیه چیزها یک سوم باقیمانده از تصویر. مثلا اگر سوژه اصلی دریاست یک سوم تصویر به آسمان اختصاص داده می شود و بالعکس. در اینجا خط افق جداکننده یک سوم و دو سوم در تصویر است.

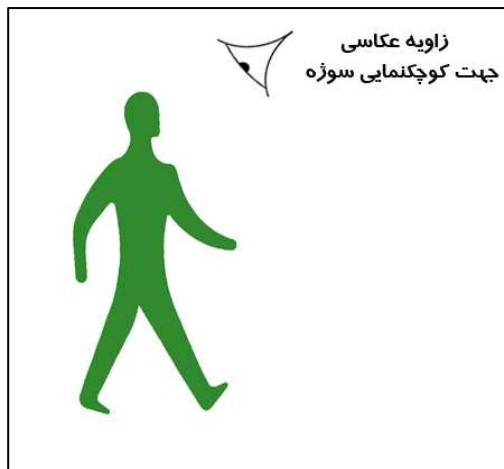
سوژه اصلی آسمان

سوژه اصلی دریا

ترفند بزرگنمایی یا کوچکنمایی سوژه :

همیشه بهتر است هم راستا با سوژه باشید تا تصویر تهیه شده با واقعیت مطابق باشد. این مورد در خصوص گرفتن عکس از کودکان خیلی مصداق دارد. البته گاهی هم برای هدفی که داریم این قانون را نقض می کنیم . چنانچه در کنار یک سوژه قرار بگیرید و زاویه دید شما نسبت به سوژه ، نگاه از بالا به سمت پایین باشد باعث کوچکنمایی سوژه نسبت به افراد یا اشیاء اطراف سوژه می شود و چنانچه از زاویه پایین سوژه به سمت بالا عکاسی کنید باعث بزرگنمایی سوژه می شود. این حالتها برای تشدید بزرگی یا کوچکی سوژه استفاده می شود یا گاهی اوقات نیاز است که به عمد سوژه ما در تصویر نسبت به اشیاء یا افراد داخل تصویر بزرگتر یا کوچکتر دیده شود.

موقعیت عکاس بالاتر از سوژه (تکنسین)

موقعیت عکاس پایین تر از سوژه (تکنسین)

افزایش سطوح :

چنانچه از اشیاء مثل ماشین یا یک ساختمان عکاسی می کنید بهتر است اول دورتا دور سوژه بچرخید و بهترین نما و ترکیب بندی را برای عکس خود پیدا کنید. چنانچه دقیقا روبروی یک سوژه بایستید، عکس بدست آمده یکی از سطوح سوژه را نشان خواهد داد به اصلاح به آن Flat گفته می شود (مثال شماره ۱ و ۲) ولی با کمی تغییر مکان می توانید چندین سطح از همان سوژه را در عکس خود داشته باشید (مثال شماره ۳) و بهترین حالت نیز همین است که شما در یک عکس حالت 3D یا سه بعدی ایجاد کنید و در واقع چندین سطح از یک سوژه را در عکس خود داشته باشید.

مثال شماره ۱: عکس flat - مشاهده یک سطح از آمبولانس

مثال شماره ۲: آمبولانس در حالت Flat

در تصویر شماره ۲ چنانچه یک سطح دیگر از آمبولانس نیز پیدا بود به نمایش سوژه اصلی کمک زیادی می کرد. در همین تصویر بدلیل قرار گیری عکاس در ناحیه پشت آمبولانس و زاویه دار شدن دید ، خودروی پیکان و تانکر هر دو از حالت Flat خارج شده اند.

در مورد تهیه عکس از ساختمان نیز باید همیشه تصاویر از چند زاویه مختلف گرفته شود. چنانچه در روبروی یک ساختمان مثل پایگاه اورژانس قرار گرفتید (مثال شماره ۳). مکان خود را از طرفین به چپ یا راست تغییر دهید. در این حالت غیر از سطح روبرویی یکی از دیوارهای طرفینی ساختمان نیز در تصویر خواهد بود (مثال شماره ۴) و این به نمایش محل و موقعیت آن ساختمان کمک به زیادی می کند.

مثال شماره ۴: ساختمان در حالت سه بعدی

مثال شماره ۳: ساختمان در حالت Flat

نکاتی در مورد عکاسی در ماموریت‌های اورژانس :

- ۱- همیشه تا جایی که امکان دارد و به انجام وظیفه شما در صحنه حادثه آسیبی نمی‌زند از حوادث و ماموریت‌های اورژانس عکس بگیرید. (عکس های متعدد)
- اغلب این امکان بر روی دوربین های دیجیتال هست که با فشردن یک دکمه و انتخاب حالت فیلمبرداری امکان تهیه فیلم از حادثه نیز وجود دارد.
- ۲- در زمان گرفتن عکس ضمن دقت در انتخاب سوژه به پس زمینه سوژه هم توجه کنید و تا حد امکان پس زمینه نامناسب را حذف کنید (در بیشتر موارد با تغییر مکان خود می توانید پس زمینه مناسب را بدست آورید)
- ۳- برای داشتن تصاویر گویای یک حادثه بهتر است دور تا دور سوژه بچرخید و از هر ۴ گوشه عکس بگیرید.
- ۴- همیشه دوربین را به همراه داشته باشید تا در فرصت لازم برای تهیه عکس اقدام کنید.

۵- کار با دوربین را در زمان استراحت و حضور در پایگاه با سوژه های ثابت و متحرک تمرین کنید تا در کارکردن با دوربین و استفاده در صحنه حادثه مشکلی نداشته باشید.

۶- به واکنش اطرافیان ، بیمار و تماشاچیان نسبت به تهیه عکس دقت داشته باشید و در صورت لزوم علت تهیه عکس را برای آنها توضیح دهید و چنانچه مخالفتی با تهیه عکس بود از گرفتن عکس صرف نظر کنید.

۷- در جاهایی که جمعیت زیادی جمع شده اند برای نمایش همه آنها در یک تصویر بهتر است در موقع عکاسی بر یک بلندی قرار بگیرید و از زاویه بالا به پایین عکس تهیه نمایید. چون ایستادن در راستای افراد باعث هم پوشانی بدن و چهره های آنها می شود و ضمن برهمزدن ترکیب بندی در عکس نمی تواند اجزاء عکس را به تفکیک به نمایش بگذارد.

۸- در روز سعی کنید پشت به نور خورشید و در شب حتما با فلاش عکس بگیرید.

۹- از سوژه تصاویر نزدیک (فوکوس) و دور تهیه کنید یعنی تعدادی عکس از فاصله ۲ تا ۳ متری و تعدادی عکس از فاصله دورتر تهیه کنید. تصاویر نزدیک برای جلب توجه بیننده به جزئیات یک حادثه است ولی تصاویر دور برای نمایش کلی از صحنه حادثه و در واقع نشان دادن موقعیت مکانی حادثه در آن منطقه است.

۱۰- سعی کنید تا حد امکان در کلیه تصاویر تهیه شده نمادی از اورژانس (کلمه ۱۱۵، پرسنل فوریت‌های پزشکی، آمبولانس و ...) وجود داشته باشد. در مواردی که حادثه تمام شده یا کار پرسنل در صحنه حادثه تمام شده بهتر است تصویری از صحنه حادثه با حضور یکی از نمادهای اورژانس تهیه کنید.

۱۱- در موارد فوتی، خودکشی، تصادف همراه با آسیب‌های شدید و مواردی که اندیکاسیون احیا ندارد، تهیه عکس از شخص فوت شده جنبه کاربردی ندارد و بایستی در این عکس حداقل یکی از نمادهای اورژانس دیده شود. این تصاویر می‌تواند برای نمایش شرایط سخت کار اورژانس مورد استفاده قرار گیرد بشرطی که یکی از نمادهای اورژانس بطور مثال پرسنل با لباس فرم مشخص در تصویر دیده شود یا یکی از گوشه‌های تصویر با آمبولانس پر شود.

۱۲- در عکس‌های فوکوس یا همان عکس‌های نزدیک دقت کنید آرم بازو یا آرم سینه تکنسین حتما در عکس

به خوبی دیده شود.

۱۳- گاهی اوقات خود صحنه حادثه از نظر مباحث سلامتی مصدوم ندارد یا مصدومین نیاز به کمک فوریتهای پزشکی ندارند ولی حادثه از نظر نوع خود دارای جذابیت می باشد لذا در این موارد نیز از صحنه حادثه یا حواشی آن (با توجه به انتخاب سوژه) عکس بگیرید. نمونه ای از این جذابیت ها می تواند سقوط ، ریزش آوار ، شلوغی و جمعیت تماشاچیان حاضر در صحنه باشد یا ترافیک سنگین ناشی از ازدحام مردم یا حتی نوع بار خودروی واژگون شده باشد.

۱۴- چنانچه کار شما در صحنه حادثه توأم با عملیات امداد و نجات باشد تا زمان رهاسازی مصدوم فرصت دارید تا کار نجات را مستند سازی کنید . در ادامه می توانید از دیگران بخواهید تا کار شما (اقدامات فوریتهای پزشکی) را نیز با تهیه عکس یا فیلم مستندسازی کنند.

۱۵- در مواردی که تهیه عکس همراه با نمایش کامل صورت و بدن بیمار است قبل از عکس گرفتن از رضایت بیمار در مورد اینکار مطمئن شوید.

۱۶- در تصاویر تهیه شده از حوادث به نقش نیروهای امدادی دیگر مانند آتش نشانی یا پلیس نیز پردازید.

نکاتی در مورد تهیه عکس از کلاس های آموزشی :

در تهیه عکس از کلاس آموزشی به موارد زیر دقت نمایید:

۱- عکس تهیه شده از کلاس بهتر است همزمان آموزش دهنده و آموزش گیرنده را نشان دهد تا بطور کامل گویا

باشد. از تهیه عکس جداگانه از مربی یا آموزش گیرنده بپرهیزید زیرا کاربرد خبری کمتری دارند.

۲- دقت کنید تصاویری که از پشت سر افراد آموزش گیرنده به سمت مربی یا بالعکس گرفته می شود باعث نامفهوم شدن یکی از اجزاء تصویر می شود.

۳- بهترین حالت تهیه تصویر از کلاس زمانی است که شما پشت سر یا در کنار مربی قرار بگیرید و از سر شانه

مربی به سمت جمعیت عکس خود را بگیرید.

عکس مناسب (از سمت مربی به دانش آموز)

عکس نامناسب (از پشت جمعیت به سمت مربی)